

תועליות הרלב"ג כי תשא

ולזה ניחם ה' על הרע אשר דבר לעשות ^{לעמו} כשרה ש היה הדבר קשה למשה, ומפני זה הראה גם כן משה להשם יתעלה שיקשה בעיניו מאי אם לא ישא חטא ישראל עד שהוא יבחר מותו מחיון.

ויקח את העגל אשר עשו וישרוף באש וגו'

וישב משה אל ה' וגו' ועתה אם תשא

חטאתם ואם אין וגו' (לט, כ-ג).

התועלת ה' הוא במידות, והוא שאין ראוי לאדם שיבקש מהילת העון בעוד שבבעל העון מחזיק בו, לוזה לא בקש משה מהשם יתעלה שישא חטאם ישראל אם לא אחר השחתת העגל והריגת הטועים אחורי, ולפי שלא נשלמה אז הריגת הטועים אחורי קיבל השם יתעלה דבריו, אך אמר שהוא ימחה מטפרו מי אשר חטא לו, ונגף הנשאים מהתוועים אחורי העגל, והבטיחה למשה שלא תעדր מהם מפני זה העון יירושת הארץ, וזה הוא האופן אשר ישא בו חטאיהם, אך לא תדבק בהם השגחתו הפרטית פן ייכלם כאשר יחטאו לו, כי ה' יביא רע על אשר יאהב על צד החוכחת והם ימלטו מזה הרע כמו שבקש משה, אך הרע שיקרה מצד המערכת יבואם, כמו שאמר (פס, ה) וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאיהם, לוזה לא נתפייס משה בזוה הייעוד. ולהיות בלתי ראוי האדם שיבקש מהילת העון בעוד שמחזיק בו בעל העון, לא בקש משה שתדבק השגחת ה' בישראל בעוד שהוא יהיה לכם רחוק ממן, אבל נג עם בנזיפה להרחק אהלך מהם עד נכנע לכם ושבו אל ה', ואחר זה בקש שתדבק השגחת ה' בהם, כמו שנזכר במה שאחר זה.

ויאמר אני חטא העם הזה חטאה גדולה

ויעשו להם אלהי זהב (לט, ה).

התועלת ה' הוא במידות, והוא ראוי לאדם כשיישוב מחתאו, שיזכיר החטא ויידע מה שבו מהקוší והגנות, כי זה